

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

O, fiilor hrăniți de iubirea cuvântului Meu, e tot o iubire graiul Meu de peste voi. De dor vin, de grijă pentru voi vin și vă dau cuvântul Meu ca să-l puneți peste voi cu împlinirea lui. Așa cum omului îi place mereu să-și facă rost de hăinuțe noi și să se bucure de ele, tot așa și Eu, ca și pe niște hăinuțe noi, ca veșmânt sufletelor voastre vă dau vouă cuvântul Meu în sărbători și vă îmbrac în cuvânt, fiilor, și nu pot să nu fac asta ori de câte ori găsesc prilej să vin.

O, măi poporul Meu cel ascultător și statornic, vezi ce faci, vezi să stai în credință, fiule, vezi să rămâi de partea credinței, că-ți este pusă la probă credința, dar și credințioșia. Vin în calea mersului tău cu Domnul tău, vin nori negri, vin furtuni și ploaie cu grindină, vezi să știi să te ferești ca să nu-ți spargă capul. Vin zvonuri și nedumeriri ca în vreme de război, iar dacă te mai nimerește și vreun fulger cu trăznetul lui, tu cazi mort dacă Eu nu sunt lângă tine ca să suflu peste tine salvare și credință, ca să nu pierzi soarele cu binefacerile lui, ca să nu rămâi necercetat în vremi de clătinare, ca să nu rămâi în voile tale, care te distrug pic cu pic, după ce te îndulcesc, că Eu nu-i pot vindeca pe cei neascultători și liberi pentru voile lor, care-i scot la drum deschis, drum plin de dușmani gata de pradă pentru cei ce ies, ducându-se singuri în laț.

O, fiilor, stau cu voi în lucru în zi de serbare pentru mama Mea Fecioara. Vin să vă fiu călăuză, vin mereu să vă luminez calea, să vă aprind candela credinței și să vă aduc îndreptare în toate câte sunt de lucrat și de vegheat, o, și să veghem împreună, nu singuri să vă vegheați, căci omul este învățat din firea lui cea veche și rea să-și vadă singur de pașii vieții lui și să dea deoparte pe Dumnezeu de peste el. Că iată, M-au dat de peste ei cei ce și-au luat jucăriile lor și au plecat cu ele în lume ca să fie liberi pentru voile lor și să-și facă unii altora jucării. O, n-au înțeles aceștia cum să se dea lui Dumnezeu, iar dacă n-au înțeles nu s-au dat câtă vreme au stat pe lângă lucrul Meu cel pentru viața unui popor pus deoparte pentru Dumnezeu.

O, când vii la Dumnezeu vino cu supunere, fiule, vino pentru supunere, că altfel faci ce a făcut Adam în rai, că a făcut de capul lui și și-a băgat apoi capul în întuneric cu tot ce a avut el în cap, iar când lumina l-a vădit cu cele ascunse în el, cu cele fără Dumnezeu în lucrul lui, o, a fugit Adam de lumină, a dat să fugă, dar lumina i-a grăit și i-a spus: *«Unde ești? Unde fugi acum?»*.

O, fiilor, dacă Eu cu mâna Mea tare v-am scos din Egipt, din mijlocul lumii păcătoase și pierdute de la fața Mea prin rătăcirile ei, voi apoi trebuie să vă lăsați călăuziți așa cum l-am călăuzit pe Israel prin mâna lui Moise, cu care Eu grăiam poporului, iar el primea și călăuzea din partea Mea. Dar dacă ei cârteau în multe, și dacă se aplecau spre dorințe cădeau din nou în prăpastie, în Babilonul pierzării oamenilor, iar cei ce fac ca ei, și nu ascultă de călăuză pentru viață cârmuită cu cuvântul, o, ei iarăși cad, și cad rușinos, și e rușinos pentru voi să nu cunoașteți aceasta, să nu știți primejdia în care puteți cădea, fiilor.

Nu-i plăcea poporului ales să stea pe lângă Moise dacă l-am scos din Egipt, o, nu-i plăcea, își căuta voile lui. Nu le-a plăcut decât la doi din popor, și aceia au stat tot timpul lângă Moise aproape, și numai aceia au mai rămas în viață, iar ceilalți toți au murit, au murit prin neascultare, prin necredință, prin răzvrătire, prin nemulțumire, prin defăimare asupra lui Moise, precum este scris.

Așadar, nu vă jucați, cu privire la paza și călăuzirea pașilor voștri toți. Eu vin și vă spun cu cuvânt, fiilor, dar dacă voi nu Mă lăsați la veghe nu veți rămâne cu Mine, și veți fi luați

de cei prin care diavolul, dornic să vă nimicească de lângă Dumnezeu, vă va încânta spre nepăsare, și apoi spre păcătuire prin neascultare, spre strivirea sub voile voastre a cuvântului Meu cu care-Mi veghez poporul ca să-l am al Meu, ca să nu Mă piardă prin neascultare cel ce a bătut ca să intre cu Mine și să-l înviez pe el de partea veșniciei cu Mine apoi.

Fiilor, fiilor, dragostea din voi pentru Mine și pentru frați și pentru cetatea Mea, să vă fie ea curată și vie. Să nu afle odihnă această dragoste, căci odihna îi dăunează. Dragostea care nu cade niciodată lucrează și nu stă din lucrul ei, o, nu stă, fiilor, lucrează mereu, nu se culcă, nu culcă omul care o are de lucrare, ci e mereu în floare și nu se închide, nu se vestejește ea, nu apune frumusețea ei, o, și ce frumos este un așa frumos om, și nu poate altfel să fie frumos omul!

S-a ridicat odată spinul să se măsoare cu trandafirul și l-a întrebat: Ce ai tu de trag la tine toți, iar la mine nu? Am și eu ce ai și tu. Ce ai tu mai mult? Iar trandafirul i-a răspuns: Nu am nimic mai mult ca tine la înfățișare, dar ceea ce atrage pe toți la mine e parfumul meu, el împlinește frumusețea mea.

O, fiilor de peste tot ai iubirii pentru cuvântul Meu, prin credință le putem pe toate, nu prin necredință, fiilor. Necredința nu are nici un fel de miros, dar credința este mir de nard pe pământ și în cer. Sunt nevoit să grăiesc celor ce nu știu lupta Mea pentru paza lucrării cuvântului Meu și a mersului Meu cu poporul cel ascultător, că multe se zbat să le iasă în cale celor ce se aleg pentru credință până la sfârșit, și multe dau să le umble la credință și la viață ca să-și strice ei iarăși mersul cu Dumnezeu și pregătirea cea pentru viață.

Mai rău decât cel ce varsă sânge este păcatul celui ce strivește credința din creștin. Tot timpul mersului Meu de azi cu cuvântul au fost pe lângă Mine împrăștiatori de taine, care-Mi duceau în lături cu tot cu ei pe cele dinăuntru, și veneau suferințe și căderi și prigoane, și se bucura diavolul de biruința lui, așa cum se bucură și azi de cei smulși de el din rândul fiilor poporului Meu.

Porți vina neascultării când calci peste cuvântul Meu, cu care-ți povățuiesc pașii. O, fiule, îți este dușman cel ce-ți șubrezește credința, iar tu porți vina neascultării, căci omul îl sapă pe om, și numai Eu, Domnul, știu cât de mult, cât de mult este împrăștiată din creștin în creștin această nimicire ca să cadă cel ce stă pe picioarele lui după voia Mea.

Capeti față de hoț după ce calci peste credință și peste ascultarea de Dumnezeu. Te porți urât și împărțit și trădător de Dumnezeu prin tot ceea ce ascunzi sub haină. Iar Eu am spus și spun: O, nu așa, fiilor, nu așa, și spun: Fiți mărturisitori, nu stați pe chip cu față de hoț, nu stați uscați de duhul adevărului, care mărturisește și nu tace!

O, fiilor care Mă aduceți la ei, nici Eu, nici voi, nu avem biziună și încredere în cei tăcuți și nelucrători cu Duhul Sfânt la mesele Mele de dragoste cu Mine, cu voi și cu ei, o, și ce dulci și vii ar fi să fie zilele de serbare când ei vin să ia de pe masa dragostei!

O, câtă iubire trebuie, câtă viață prin ea pentru Dumnezeu! E mică dragostea și lucrarea ei, e fără de față și de putere pentru mers cu Hristos. Creștinul, iată, nu are dragul nici să trăiască pentru Hristos, dară să mai și moară pentru Domnul său.

O, mama Mea, e zi de iubire și de învățătură cu iubire ziua ta de serbare. Să le dăm lor putere pentru Noi, mamă. Să le deslușim lor slujirea cea pentru Dumnezeu, mama Mea.

— *O, Fiule Iisus, iubirea mea, eu pentru Tine am trăit atâta de frumos, atâta de duios, mereu numai pentru Tine, mereu pe voia Ta, din pricina iubirii din care am fost plămădită de Dumnezeu, și am împărțit mereu și peste tot parfumul acestei iubiri la mulți, și făceam din spini trandafiri și Ți-i dăruiam, Fiule scump.*

Le vom da în ziua mea de serbare, le vom da acum îndemn la cei ce Ne poartă, și vor lucra ei în ziua aceasta peste cei strânși la serbarea mea, iar apoi cuvântul Ne va fi așezat în fața lor în tot întregul lui cu ziua aceasta de școală sfântă pentru fiii poporului Tău. Tu

ești acum în lucru cu cuvântul, și sunt și eu. Iar Tu acum vei întări credința în cei ce rămân cu Noi până la sfârșit, și le vom da lor vlagă mereu, Fiule scump.

— Iată, fiilor, mama Mea vă va învăța în ziua aceasta deslușirea slujirii pentru Dumnezeu, căci cine nu-L cunoaște bine pe Domnul, acela se clatină încă.

O, vino și Mă întreabă pentru nedumerirea ta. Îți voi răspunde punct cu punct, fiule neîmplinit în credință. Te voi curăți de toți scaieții de pe haină, de pe minte, de pe inimă, dar vino și bate ca să iei răspunsul Meu, și să nu iei de pe unde ți se împarte, căci omul nu este Dumnezeu, ba îți este dușman și îți zdrobește credința în venirea Mea cea de azi și-ți face rost de iadul necredinței, căci tu nu veghezi, fiule. O, vino și bate, vino ca să te spăl de vina umblatului singur, căci celui ce umblă singur așa îi trebuie. Îi dă diavolul de lucru și îi dă de lucru diavolului, care are de ce să vină să-l atace pe cel singur, și vine că-l găsește singur, răzleț, chiar dacă are nume de fiu al lui Dumnezeu.

Binecuvintez lucrul zilei de azi peste cei veniți la învățătura Mea, la curățirea inimii, a minții, a credinței, a iubirii, și apoi la însuflețirea în slujire.

Oprim un picuț ca să lucrați, fiilor lucrători din partea Mea, și le vom da apoi tot cuvântul zilei. Facem timp pentru toate, dar mergem înainte cu cuvântul cel pentru pus în carte. Sunt cu voi în toată clipa și vă călăuzesc cu Duhul Meu. Lucrăm cu săpun și spălăm bine, și apoi spălăm și săpunul, ne spălăm și noi, căci și săpunul trebuie spălat după ce el spală cu clăbucul lui tot ce trebuie spălat și curățat. O, vă veți întreba de ce și cu ce se spală săpunul. Cu apă se spală, apa este cea care spală, fiilor, iar Eu sunt apa aceasta și curge ea din Mine peste voi în șuvoi, curge râu, curge și înnoiește viața și credința și iubirea Mea în om.

Mă uit acum la voi și veghez de deasupra lucrul vostru peste cei ce iau din el pentru ei, fiilor. Amin.

01/14-10-2019